

Notits

Fattigdomsorienteringen af bistanden

1. En ændret fattigdomsorientering?

Den gennemsnitlige årlige BNI p.c., vægtet i forhold til samarbejdets omfang kan tages som et groft udtryk for fattigdomsorienteringen i vore samarbejdslande. Opgøres dette vægtede gennemsnit for henholdsvis de aktuelle samarbejdslande og for handlingsplanens forslag til samarbejdslande i 1992, vil »den gennemsnitlige fattigdomsprofil« blive ændret fra ca. 330 US dollars i dag til ca. 350 US dollars i 1992.

Fattigdomsorienteringen vil altså forblive praktisk taget uændret.

2. I forhold til andre donorlande?

Opgøres på samme måde den vægtede gennemsnitlige årlige BNI p.c. for de vigtigste af de donorlande, vi normalt sammenligner os med, fremgår det

- at Danmark, Norge, Sverige og Canada har en markant stærkere fattigdomsorientering af den bilaterale bistand end de øvrige lande. Blandt disse 4 lande har Danmark for årene 1985-87 haft den mest udprægede fattigdomsorientering af bistanden. Sverige har som mål at øge bistandssamarbejdet med mellemindkomstlande, og fattigdomsorienteringen er svækket i den pågældende periode.
 - at Holland, Forbundsrepublikken Tyskland og især Frankrig yder en meget betydelig del af bistanden til forholdsvis velstående lande (bl.a. til tidligere kolonilande), og dermed har en meget ringe fattigdomsorientering af udviklingsbistanden.
- Af bilag 3 fremgår, hvilke lande der er de vigtigste samarbejdslande for 8 vigtige donorlande.